

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мерицѣта; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мерицѣта. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относятъ до редакціята надписуватъ-се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята стана направо у Цѣ-градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

ИЗВѢСТІЕ

Умоляватъ са онѣя отъ нашити спомоществователи, дѣто не сѣ си заплаћили спомоществованіята, да благоизволѣтъ да ни внесѣтъ цѣната отъ днесъ до три недѣли кадаръ. Онѣя отъ спомоществователити ни които не ни внесѣтъ спомоществованіята си до това ваде, ще прѣкасимъ да имъ испроваждами вѣстници.

Никое спомоществованіе не е пріето безъ предплата. По причина на това, нѣ са принудихми да откажимъ едно число спомоществователи. Парити отъ външнити спомоществованіа ще са испращатъ направо до назн.

Прочитамъ въ грѣцкіятъ вѣстникъ, Хармонія отъ 2 Септемвріа слѣдѣющити двѣ параграфчета:

„ Най сетѣ, серіозніятъ въпросъ за народніятъ борчъ са рѣши. Кѣту прѣдложеноіето което му направъ патриаршіята „ за да са разѣжрѣла сумата помежду два „ милиона души отъ възрастъ петнайсетъ „ години, по шестъ гроша да плати сѣки „ човѣкъ, царското правителство дади по- „ трѣбнити заповѣди на управителити, за да „ са споразумѣятъ съсѣ по първити отъ на- „ родѣтъ за да са прибере сумата. Заповѣ- „ дити са дадохъ веки за тѣзи работа на „ патриаршіята.

„ Нѣ желаемъ щото тѣзи сума да са „ прибере колкото е възможно по скоричко, „ защото сѣко закъсняяване произвѣжда е- „ дно умложиваніе на народніятъ борчъ. Нѣ „ ще са повърнимъ върху тѣзи работа кѣту „ нѣмаи днесъ матеріалното врѣме. „

Нѣ разбирами твърде лесно, положеніето и състояніето въ което са намира касата на грѣцкіятъ народъ. Нѣ отъ друга страна нѣ мислимъ да не би нѣкакъ щото изпълняваніето на заповѣдити споменѣти отъ грѣцкіятъ вѣстникъ да посрѣшнѣтъ серіозни мъчнотии.

Царското правителство щели да компромитирува общенародното спокойствіе за да прибере въображителнити остатѣци на патриаршескити финанции. Нѣ не вѣруваме. Прочее какъ можимъ да предложимъ чи царското правителство зема, за да очисти грѣцкити борчови, една мѣрка която не зема за да очисти своити си?

И онѣи когито грѣцкіятъ народъ е до толкова безрѣдентъ той въ двѣ години вѣ-трѣ нещели да прибѣгнѣ пакъ на нови мѣрки за да са платѣтъ нови борчови. Ако грѣцкіятъ народъ е заборчѣлялъ, макаръ и да изваждаши огромни приходи отъ Молдо-Вла-

хія, колко по скоро и колко по огромно ще заборчѣлей сега кѣту ще му липсuvatъ и изворити отъ Молдо-Влахія?

Въ единъ членъ по сетишентъ отъ този който посѣчихми, Хармонія казува чи прѣтѣснѣніето на грѣцката каса е слѣдствие отъ въпросѣтъ на молдо-влашкити мѣнастири и отъ българскіятъ въпросъ.

Тѣзи забелѣжка не е права, защото борчѣтъ който искѣтъ да плащѣтъ днесъ са васкача на една епоха по предниша отъ тѣзи два въпроса. Белкимъ не хортуватъ въ грѣцката патриаршіа за огромни борчови отъ двацѣтъ години напасамъ.

Ако искѣтъ да кажѣтъ чи прѣтѣснѣніето е по-големо днесъ кѣту молдо-влашкити мѣнастири минаха въ рѣцѣти на правителството и кѣту българскіятъ народъ не ще веки да бѣди крава за дошнѣ на грѣцкіятъ народъ, тогава нѣ можимъ да са съгласимъ чи това трѣбува да е тѣй.

Не можѣ да са прѣдложѣ дѣйствително чи грѣцкото духовенство е сега по-добрѣ на рахатъ отъ когито двата извори са исчерпиха безъ завръщаніе. Нѣ казуваме, безъ завръщаніе, защото българскіятъ народъ е ослободентъ чрезъ хати-хумаюнѣтъ отъ ветхата си васалщина предъ грѣцкіятъ народъ.

Ще ни кажѣтъ белкимъ чи това е едно голѣмо злочастіе за грѣцкото духовенство. Нѣ мислимъ, напротивъ, че това е единъ прѣвсходентъ царъ за злотъ което го грѣзи. Макаръ и да са изражива другояче, нѣ Хармонія мисли тѣй сѣщо каквото и нѣ въ рѣшеноіятъ членъ.

До сега грѣцкото духовенство турѣши честѣта си да са курулдисува съсѣ голѣмъ салтанатъ. Колкото повече са гнадени съсѣ скѣпощѣнни обѣлка или пакъ са придружавани отъ много слуги, толкова повече то са мислѣши почетливо предъ слисанити поглавди на единъ невежливъ народъ.

Врѣмената са измѣниха. Както сичкити други христіански народи, грѣцкіятъ народъ иска щото духовенството му да стани почетливо чрезъ едно голѣмо образование и серіозни добродѣтели. Колкото повече ще са натрупува съсѣ лѣжливи почети, толкова по малко ще мисли то за истинската почетъ, за почетѣта която излязува отъ образованіето и добродѣтелта, сама почетъ която трѣбува да тѣрси и да баича.

Колкото за заплащаніето на народніятъ борчъ, нѣ мислимъ чи българскіятъ народъ неможи да стани жертва за испокражданіето на грѣцката каса отъ Грѣцгиги. Ако Грѣцгиги сѣ направали борчови нѣка си ги плащатъ.

Това дѣто казуваме е толкова истина, колкото е истина чи грѣцгиги си направиха самички послѣднити Устави. Да са дѣйствува тѣй, бѣши да са кажи ясно на българскіятъ народъ: вършѣти си работити, нѣ ще си вършимъ нашити. И сега българскіятъ народъ можѣ да кажи по редѣтъ си: платѣте си борчовити, нѣ ще си платимъ нашити.

Въ послѣдніятъ си брой, Съвѣтникътъ са уплакува горкіятъ чи не билъ земѣлъ петъ стотинѣ лири отъ московското правителство, споредъ както го бѣши извѣстила Българската Пчела. Нѣ чи това извѣстіе било едно злодѣяніе отъ страна на Българската Пчела която, съсѣ лоша вѣсти си подвизи, била приличала на Донъ Кишота.

Нѣ оставаме трудѣтъ на ибраилскіятъ листъ да му са оговори споредъ точнити си извѣстіа които той е земѣлъ отъ цареграшкіятъ си кореспондентинъ относително за този предметъ и да подтѣврди онѣи ведѣшки онова което той е казалъ преди нѣколко врѣме.

Колкото за назн нѣ можимъ да рѣчемъ чи споредъ както са научихми отъ вѣрни извори, Съвѣтникътъ не земѣлъ петъ стотинѣ лири отъ московското правителство, споредъ както извѣстѣявани Българската Пчела; нѣ той земѣлъ шесѣ стотинѣ рубли. Помощѣта която са давала на цареграшкіятъ вѣстникъ отъ московското правителство, са давала сега на Съвѣтникътъ.

Предѣ единъ мѣсецъ, различни приказѣ ставахъ тука за нѣкой случѣи които станали въ Русѣ помежду грѣцкіятъ владѣка и българското населѣніе, по причина на дохожданіето, въ този градъ, на Н. П. Етхем-паша, министаръ на общенародното просвѣщеніе. Нѣкой отъ грѣцкити вѣстници, и особно патриаршескіятъ органъ Бизантистъ, си бѣха дозволили билѣи да ги увеличатъ.

Безъ да даваме развитіе за тѣзи работи, нѣ ще са ограничимъ да туримъ предъ очити на нашити читатели словото което приказѣлъ въ черкува главніятъ русенски учителъ. Въ това слово учителѣтъ доказува добрити намѣренія на царскити министри къмъ българскіятъ народъ и изражива благодареніето на гражданити къмъ общіятъ ни баща Султанѣтъ за патриотическити чувства които храни къмъ назн.

Нѣ нѣма освѣнъ да пофалимъ гражданинѣ за дѣто сѣ са сподѣлили съсѣ учѣ-

тель който са труди да ги прилѣпи къмъ Тронътъ на Н. Ц. В. Султанътъ, къту нѣмъ дава да разумѣятъ нѣговиѣ добри намѣренія, което ще направи да исчезни вліяніето на рускити шпіони.

По нататѣкъ нашити читатели ще видятъ още и една кореспонденція която описува поведението съсъ което Н. П. Едхемъ паша са прилѣпѣлъ къмъ тамкашнитѣ гражданѣ относително за владиката. Тѣзи кореспонденціи изобличава най формално повинности които гръцкити вѣстници бѣха прѣснали преди нѣколко врѣме.

Ето словото за което хортуваши:

Почтени граждани!

Познато е веки секому какъ прѣдъ едни седниѣ единъ отъ по голѣмыѣ министри на Н. Ц. В. милостивіятъ ни царь, Н. П. Едхемъ паша доде та посѣти нашия градъ. Както ся извѣстна Н. П. е министръ на просвѣщеніето и е проведенъ отъ царското правителство въ разны комисіи за разны и голѣми царскы работы, които е извършилъ съ голѣмо сполучаваніе и ся е удостоилъ на голѣмо благоуміе прѣдъ царя ни. Така и сега проведенъ тука въ Българіѣ комисаринъ да пригѣда железныя пѣтъ; да пригѣда и сичкыѣ училища, и каквито още други меймуріети на сѣщия отъ царското правителство нему сж повѣрени, Н. П. въ четвъртъкъ на 13 тоя мѣсяцъ, съдруженъ отъ нашия губернаторъ Арвѣ паша, доде та посѣти и нашето училище. Въ туй посѣщеніе Н. П. влезе въ сичкыѣ отдѣлни класове, испита по нѣколко ученици върху предаваемыѣ науки и языци: и като видѣ че ученицити отговорихъ готово на сичкыѣ неговы вѣпросы, благодарни ся прѣвѣсходно, и похвали колкото успѣха, толкосо и чистотѣжъ който видѣ въ училището ни. Нека е живъ, и нека намѣри по голѣмъ благодать прѣдъ общия нашъ баща царя ни!

Слѣдополетно Н. П. иска бѣлешкѣ, колко училища българскы имаме въ града, колко сж сичкити ученици отъ мъжскы и женскы полъ, колко учители и каквы науки и языци ся прѣдавать. Исканіето му нѣ испълнихме, а той като ни зарѣжа за образованіето, а повече за благоуравіето на младежъ да ся стараемъ, припорежа ни особно изучваніето на отоманскыя языкъ като правительственный, съ которого най повече ще можемъ да ся приближимъ при высокыѣ царскы прѣстоли. На утренѣжъ повика мене и отъ попечителити Г. Георги Малчевъ, и даде за училището ни въ даръ 275 екземпляра разны книги за отоманскыя языкъ, 1, голѣма картъ на турскы языкъ, които сичкити струватъ около 3,000 гроша даде и 1,000 гроша да раздадемъ въ даръ на ученицити. При туй ни ся обрече, какъ ще проводи изъ Цариградъ и карты на другыѣ часты свѣтовны, и ни заповѣда когато ся свършатъ даденыѣ ни книги да пишешъ на царското правителство въ Цариградъ за да ни проваждатъ сякоги нуждыѣ книги за турскы языкъ.

Братіа! какъвъ знакъ вече по ясенъ нишемъ за да ся увѣримъ, какъ правителството на Н. Ц. В. августиния и милостовыѣ нашъ царь нѣ прѣжрнало въ своити обѣти, като сѣщи синове! азъ отъ вѣсторгъ и радость немогъ да одържжъ съзвѣты си за тоя толкова отечески погледъ на милостивѣшыхъ ни царь къмъ насъ!

Прѣдъ нѣколко врѣмя царьтъ ни понска на право отъ нашыѣ народъ 10 дѣца, та ги прие въ училищата си на свое иждиваніе и пригѣданіе като сжщъ майкѣ за да ги изучи и ватѣмъ въ царскыѣ си работы — сега пакъ

показва и тѣзи милость, та отъ съкровищата си ни дава книги и пары за българскыѣ ни училища. Какво повече искаме да разумѣемъ че иска да ни изравни прѣдъ царското си око, да не бѣдемъ въ нищо по долны отъ другыѣ народы въ широкѣжъ неговѣ имперіѣ? Дѣ има другъ такъвъ добродѣтеленъ, великодушенъ и прѣмилостивъ царь и господарь, като нашыѣ великыѣ Султаны Абдулъ Азизъ Ефендимизъ? Нигдѣ вѣстникъ, нето въ исторіити, нето въ вѣстникити сме прочели за други царь да е толко снисходителенъ и благоуменъ къмъ единъ народъ не отъ неговѣжъ народность?

Нека попытаме сега нашѣжъ духовнѣжъ майкѣ, гръцкѣжъ патриаршиѣ, които ся гаври, че застѣпа мѣстото на Христа, а пакъ владѣщити ѣ задржжватъ сѣдлицата на св. Апостоли, та съ тая правдыжъ събираше, като отъ стадо то си, отъ насъ толкосо огромни богатства, кога ся погрыжи да ни даде нѣкои отечески наставленія, вмѣсто да ни клѣветы при царското ни правителство? кога ся погрыжи да пригѣда училищата ни, и да ни помогне или съ книги или сиротны дѣца да подържи на ученіе, вмѣсто да гони языка ни и да упропастава училищата ни? Нааи това бѣши нѣйна длѣжность, като едновѣрна и во Христа родителница? Да! нѣйна длѣжность бѣше: нѣ защото тя, като излязла отъ пѣтъ, посоченъ нен отъ апостолскыѣ и съборныѣ правила бѣше ся вдала да служи само на корестолубіето и сластолубіето си, а насъ да застѣпва: хвала и благодареніе на правителството на Н. Ц. В. Султанъ Абдулъ Азизъ Ефендимизъ, че позна нѣйното гнусно постѣпаніе и адско нажрѣніе, та не остави вѣрны си поданици нашия българскы народъ да сѣ тѣпче така несправедно, ами зе подъ отеческѣжъ си милость както народностьжъ ни, така и просвѣщеніето и образованіето на младежъ ни.

Прочее за вѣздааніе на тѣѣ царскы милости какво трѣба нѣя сега да направимъ? Нѣя трѣба да жертвуваме себе си; нѣя трѣбѣ да пролѣемъ и послѣдныѣ капкѣжъ отъ кръвьжъ си за неговото славно имя: нѣ защото това Н. Величество не нека сега отъ насъ, нѣя трѣбѣ да жертвуваме сѣрдцата си; да обрнемъ мыслити си само къмъ него, какъ можемъ да го благодаримъ! Да му покажемъ и съсъ мыслити и съ думы и съ работы че нѣя сме нему най вѣрны и най привязани на прѣстола му поданици. Нека мразимъ сѣкиго, който понци да докачи съ противникъ думѣ или дѣло славѣжъ на нашия царь! Нека му докажемъ че по земѣжъ нѣма такъвъ добръѣ царь. Нека викне сичкна Бѣл и сичкыѣ свѣтъ, да живѣе! да живѣе народолюбивѣшый нашъ царь и господарь Султанъ Абдулъ Азизъ Ефендимизъ! Нека ся славни отъ земѣжъ до небото! Нека е силенъ и непобѣдимъ неговѣжъ царскы прѣстоли! Нека го обдари Богъ съ здравіе и благополучіе да живѣе на хілады годыны!

Днѣшното славословіе въ цѣрковѣжъ ни дѣто виждате господа че става съ единъ свѣтливъ начинъ, и службата става съборна отъ священницити ни тя е за царя ни, за неговыѣ голѣмы министри, както и за Н. П. Едхемъ паша, който ни принесе и яви и тѣѣ послѣдныѣ милость отъ нашия царь.

Свѣщенницити ни въ тайнѣжъ тѣжъ службѣ съборно двещъ както и сякоги непрѣстанно испращатъ молитвы къмъ винниѣго Бога за здравіето, и благоденствіето на нашия царь, за богохранимѣжъ неговѣжъ дръжжѣжъ и за неговыѣ министри. Нека и нѣе съ синца отъ сѣрдце едномысленно и едногласно да ся помолимъ Богу и да викнемъ, да живѣе на многои лѣта. Амин!

При порѣжчаніето за образованіето и благоуравіето на ученицити Н. П. Едхемъ паша ни научи за Талимата, когото царското прави-

тельство е издало за сичкыѣ училища въ неговѣжъ имперіѣ, и когото Талиматъ нѣя приехме по прѣди чрезъ Рудѣѣ Мектеби. Едхемъ паша, строго ни зарѣжа да дадемъ вниманіе на него Талиматъ, и да го испълнимъ точно; сирѣчь заповѣда ни съсъ сякакъвъ способъ да глѣдаме да ограничимъ дѣцата изобщо да не струватъ безчины и да идатъ непрѣстанно въ училището. Заповѣда ни исперво да ги свѣтлуваме, на вторый пакъ да ги свѣтлуваме и да ги наказваме, а за третій пакъ ученикъ непокоренъ или койго не нѣи предовно, да ся наказва и изважда отъ училището, за да не развращава и другыѣ ученици; това е каза царскѣжъ воля това ви заповѣдамъ азъ.

За да ся положи въ дѣйствіе тѣѣ высокѣ царскѣ заповѣдѣ, нѣя Господа, ви казахме нѣколко пѣти че то не зависи само отъ насъ учители. Трѣбѣжъ първо секи родители, които проваждатъ чидата си въ училището, да земаѣтъ прѣдъ очи, че тѣѣ ги прѣдавать на училището и немаѣтъ воли нето единъ дѣнь да ги оставатъ у тѣѣхъ си за каквато и да бѣде нужна работѣ. Второ родители дѣ не си отбѣятъ съсъжъ грѣжжѣжъ отъ чедата си, и да не ги потѣрсуватъ вече никакъ, ами да облѣгѣтъ само на учители. тѣѣ да направятъ сичкото тербіе на дѣцата имъ: то като не е възможно, ами още не е и законно, и царското правителство не го ще. До сега и царското правителство отъ голѣмыѣ си грѣжи, не бѣши дало вниманіе на това нѣщо, и нѣя тѣѣ го карахме безъ правдо како си щихме. Отъ сега царското правителство не ще веки тѣѣ: то нѣе сичко да си влѣзе въ рѣда. За това посочи законъ на секи класъ на сѣки чинъ, такождѣ и на училищата ни, за да бѣждѣ редовни и да показывать успѣхъ. Ако не сж съобразимъ съ царскыѣ заповѣди ако не трѣгнемъ въ пѣтъ дѣто ни сочи, че ся противимъ на неговѣжъ волю, и ще паднемъ въ праведныѣ му гнѣвъ. Утрѣжъ можѣ да доде пакъ или сѣщый министръ, или другъ нѣкой пригѣдатель отъ царскѣжъ странѣ, и като види че нѣя сме си пакъ сѣщити, какъвъ отговоръ ще му дадемъ?

За то колкото отъ нашъ странѣ, нѣя учители, сяна недѣля ище даваме журналъ за безчинното отнасяніе, и дожажданіе на ученицити въ училището, пакъ обществото нека ся мыслити по натѣтъкъ.

Тѣѣ мѣркы, дѣто ги зема царското правителство сж много добри и полезны за насъ: защото какво става между насъ? Родителити безъ да познаватъ кой имъ е сѣщита длѣжность, сичко товарѣжъ върху учители, и само викаѣтъ върху тѣѣхъ: учители пакъ, като учители, немогатъ да кажатъ че не познаватъ правыѣ пѣтъ, нѣ като нѣматъ законъ, варѣжъ и тѣѣ въ сѣщия пѣтъ съ гражданыѣ. Слава Богу! дълги дѣмъ да даде Богъ на царя ни че това безрѣдіе поче да исчезва и изъ отечеството ни: нѣ дали ище бѣдемъ живи да видимъ? като огрѣе свѣтлината на просвѣщеніето и добрыѣ чинѣ въ нашето отечество, както свѣтливѣжъ ни царь го желае! дай Боже! —

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦІЯ

РУСЕ, 29 Августъ. — Въ послѣдний брой на вѣстникъ Сѣвѣтъникъ, въ разныѣ му новины и дѣла, прочетохъ нѣколко редове, заимствуваны отъ нѣкой си грѣцки вѣстникъ Визандисъ, относително за пребываніето на Н. П. Едхемъ паша, министръ на просвѣщеніето, въ града ны, и за грѣцкыѣ владѣна.

Безъ да ся увеличавъ отъ такъво пристрастіе, което е своенственно на грѣцкыѣ вѣстники и на кореспондентити имъ, чтото за

нищо, което не е било и не може да бъде, да го преглъщават и представяват че е станало и ще бъде, и които споредъ пословицата: **к и н я не в и д я л и**, краката замахаха; залавямъ са за перото да ви съобща истината, като за отговор на дописника на Визандисъ, за да явите на публиката. Истина че Съветникътъ, по долъ въ сщий си брой въбства едно писмо отъ града ни, за опровержение на извещието на Визандисъ, нъ види ся, че авторътъ на писмото му не е нмалъ точни свѣдѣния за нѣкопработи.

На 6 прѣходящата, Н. П. Етемъ паша, ся посрѣщна тържествено въ града ни, като ходи и ся върна отъ Видинъ, като обиколи и прѣгледа както линиата на желязния път, който ся прави отъ тука до Варна, тъй и преобразоването на градскиты училища; на 12 сщца привика двама отъ първенците и като нмъ изложи на пространно царската въскаж волж, что то въ Богохраниматъ държавъ на Н. Ц. В. Султанътъ, сичаътъ му подданици да ся наслаждаватъ съ неговитъ отечески милости, при това ги отечески съветувалъ и задължилъ, да явѣтъ на народа за да намѣрятъ единъ кѣжъ въ българскитъ махалъ, за да живѣе владѣкѣтъ, доде му доде заповѣдъ отъ Цариградъ да ся иде: защото не прилично е на владѣкѣ да живѣе въ конака.

На утрѣшния день, първенците извѣстихъ на еснафити за това, и като ся събрахъ въ общѣтъ стаж на метоха, първенците нмъ искавахъ сичко, което Н. П. нмъ хортувалъ, и най послъ за кѣжъ на владѣкѣтъ, народътъ, сякога покоренъ на заповѣдитъ на правителството, опредѣли да му ся даде единъ кѣжъ (близо до турскитъ махалъ), и задължиха поерѣдницѣтъ да идѣтъ при Н. П. Етемъ паша, да му явѣтъ привзавостъжъ на народа къмъ царското Правителство и че е благосклоненъ, да даде кѣжъ на владѣкѣтъ, безъ да има право владѣкѣтъ да ся мѣси въ народнитъ работи.

Между това, нѣкои нехрани-майковци Гърчолъ, раздадохъ слухъ изъ народа, види ся, тъй да нмъ сл е ревнило, че владѣката щѣ да иде на ветхѣтъ епископѣжъ (сега дѣвическо училище) и на 15 Августъ щѣ да влѣзе въ църквѣ, па и нѣколко души щѣли да идатъ на зеточение?! и самый чубокѣи, ходилъ та хортувалъ на нѣкои мѣста, че сега щѣли да видѣтъ Русенци, какъ ся подиграватъ съ грѣцѣни владѣци. Мечката й ся репили круши, че думаа: тѣжъ година ще има много круши; че и на Гърцитъ мало не ще нмъ приседнѣтъ. Види ся, отъ тѣя грѣци сѣнища, да ся е поамилъ и дописникѣтъ на Визандисъ.

На 13 сщцаго, Н. П. нма и добринѣтъ да посѣти и главното ни училище. съдружѣмъ съ губернаторѣтъ ни Арифъ паша, споредъ какъ видѣхте натъжно погоръ у словото което приказва въ черкува главниа ни учителъ на 23 настоящаго.

На 14 ся явихъ посрѣдницѣтъ предъ Н. П. и като му прѣдложихъ смиренныя благодаренія на народа за сичко, сщцо и че народътъ е благосклоненъ да даде на владѣкѣтъ кѣжъ; Н. П. даде заповѣдъ на владѣкѣтъ да иде да живѣе въ кѣжѣтъ, която му ся опредѣли. Нъ фанариотинѣтъ, не ще да излѣзе отъ конака, иска пакъ ветхѣтъ епископѣжъ (нато че е бащина му!) че тамъ му было по-добрь: даде му сл да разумѣе, че нма да бѣде тамъ. е той отивалъ въ другѣтъ кѣжъ, нъ съпровождаемъ отъ 5—6 свѣщенници и отъ нѣколко отъ еснафитъ и отъ първенците. Фанариотски мадруванія! тѣ, го нещѣтъ въ селото, той иска у попови, дума наша една пословица; даде му са да разумѣе че и това нма да бѣде.

Най сѣтънъ, го залясоха въ опредѣленѣтъ кѣжъ, яверинѣтъ на Н. П. Етемъ паша, второй секретаринъ на губернаторѣтъ Арифъ паша, заитѣ мѣрадай 2—3-ма запѣтиста 2-мата първенци и 2-ма чорбаджѣи. Фанариотинѣтъ слѣдъ като постоялъ малко въ кѣжѣтъ, върна ся на конака, съ извинение, че на утрѣшния день, ще ся нж постели и нареди за да живѣе. Нъ отъ лукавщинѣтъ ся колато е саонственна грѣдѣтъ владѣци, той не отиде въ кѣжѣтъ, а и до сега на конака живѣе.

Народътъ, възблагодаренъ за посѣщението, което направѣ Н. П. на училището, и за дарѣтъ когото принесе на ученицитъ както цо видѣхте въ словото, опредѣли да стане на 23 Августа въ недѣлѣж, въ църквѣ тържественѣж службѣ нарочно за това; слѣдъ Евангелieto ся каза словото, и ся испѣхъ многолитны пѣсньи за Н. Ц. В. Султанѣтъ, за неговитъ министри, дѣто като дѣцата отъ училището пѣяхъ пѣснитъ въ средъ църквѣ, народѣтъ едногласно викане: да е живъ царя ни, на много лѣта! Богъ да подари дълги дни на неговитъ благоразумны министри! На много лѣта!

На 24 Августа, Н. П. отежествува отъ града ни. Като ся научявамъ, фанариотинѣтъ въ сщций день, правилъ главоболѣе на Н. П. като постоянноствувалъ да иска ветхѣтъ епископѣжъ, и думаа че кѣжѣката, която му ся опредѣлила была въ грѣцѣтъ махалъ, а не въ българскѣтъ, (не го е срамъ че лѣже, дѣ има грѣцѣж махалъ въ Русе?) Н. П. му казалъ че на епископѣжѣ не бѣва, ако ще въ сѣредѣленѣтъ кѣжъ добрь; ако не да стон дѣто ще.

ДЖУМАЯ, 20 августъ. — Отдавна време желалъхъ да ви пиши; нъ съ при мѣлѣвахъ. Защото трѣбуваши да ви кажа истинната; а пакъ кѣту ви кажа истинната, то тогнзи ще причина естествено срамъ на съгражданици си предъ публиката.

Нъ това мѣлчанѣе бѣши до днесъ. Нѣка отворимъ цѣтътъ на истинната да тържествува и нѣка не са бонмъ. Работити които ставѣтъ тука въ градѣтъ нмѣ зеха сичкити силѣ на търпението. Трѣбува да ви ги опиша.

Предметѣтъ ми е за шестима наши градоначалиници. Г-нъ Г. . . . Н. . . . и Я. Т. . . . напѣршнѣ училищни попечители, намѣсто да убогатѣтъ училищната каса, тѣ напѣртивъ направиха щета. Защото отъ осемъ хиляди гроша кѣту испадна въ рѣцѣти на рѣченити лица, тѣ достигна сега да има до три хиляди гроша. . . . Увѣренъ съмъ чи отъ сѣдѣжъ ще рекѣтъ браво на таковъ хора които не глѣдѣтъ освѣтъ за гърлото си.

Нъ благодарение пакъ на нѣкои отъ напѣршнѣ съграждани които разбирѣтъ отъ свѣтътъ тѣ сполучиха та ги изринаха отъ този мансупъ. Сегашнитѣ училищни попечители сж друга тюрмѣ. Тѣ сж простички напѣршна; нъ чувствуватъ по ницо за народнитъ интересъ.

Кѣту са сжсина училището на което стана на 28 априлѣ, тѣ са събраха отъ три мѣсеца сетѣ да са зговорѣтъ за направата на едно ново училище за момчетата, а пакъ за момчетата една особна стая. Въ събранieto стана дума и за учителя ни. Онѣ дѣто разбирѣтъ цо годъ казаха си мнѣнето. Това мнѣние са потвърди и отъ сичкити други прѣсѣтвенници. Слѣдователно рѣши са да са търси единъ учителъ, и да са пазарѣтъ дѣюгери искусни за съградата на училището.

Нъ, както ва сѣдѣжъ, чорбаджитѣ забранѣхъ успѣхѣтъ на сѣко народно предпрѣтие. Г-нъ. К. М. човѣкъ който са готви стана почти петъ години да са рѣжоложи понъ и който чака рѣшенieto

на черковнитѣ ни въпросъ отъ грѣцѣката патриаршиа за да сполучи и той бащиното си заблудение, този грѣкоманинъ отишѣлъ та казалъ сичко какъто рѣшихъ въ събранieto на черковнитѣ епитропи заедно съсъ който билъ и прѣседателѣтъ ни въ конакѣтъ. . .

Г-нъ К. . . . М. . . . е единъ отъ главнитѣ злоупотребитѣли на мемлекетѣжъ ни. Да го види човѣкъ ще кажи чи е една чума. Косминѣти му отъ ожиданѣе станали до толкози дѣлѣги цѣто единъ день зехъ та ги намѣрихъ и излязоха тамѣмъ единъ лѣвѣтъ и шѣсъ руна. Този интригантѣнъ е испѣлъ и крѣвѣта на сиротинята отъ земанieto на фѣйда, цѣто градѣтъ ни е викналъ аманъ отъ нѣго. Този грѣкоманинъ е правилъ и много смѣщенѣе въ черкувата кѣту са е припиралъ да го оставимъ да пѣй на грѣци. . . .

И тѣй кѣту са научили, черковнитѣ епитропи и прѣсѣдателѣжъ ни на конакѣтъ, който нма хабѣръ нити отъ училище, нити отъ община, нъ който е единъ голѣмъ клеветникъ, дойдоха и тримата на събранieto. Тѣ сж показаха до толкози тереклиа цѣто отъ гнѣвъ неможѣха друго ницо да кажѣтъ освѣтъ това: нѣе господиновци, това дѣто искати да удобрявати, ако имати пари правѣти: хичъ дурманѣнъ. Нъ нѣе недавали нити една пара отъ черкувата. Тѣ казаха кѣту чи нмѣ е останало отъ бащиниѣта: нѣе да давали пари пакъ ваша да е славата, това не можѣ никоги да бѣди.

Нъ единъ отъ сегашнитѣ училищни епитропи нмѣ присѣкна думитѣ. Той нмѣ каза: такайте брате; дайте сега нѣе отъ черкувата чѣтири петъ хиляди гроша, на кѣту са направѣ училището славата нали ще бѣди наша и ваша. Нали е срамѣта да глѣдаме съсъ хладнокрѣвѣе еринатото училище? нали е срамѣта да ни чувѣтъ другитѣ градища съсъ напѣршнѣ несѣгласѣя?

На единъ слѣпъ чорбаджѣи и въ сщцѣто време инатѣи и егонѣтъ, мѣчно е да му напѣршнѣ кѣуфалѣта!!!

При рѣка струма, десѣтъ минути растоѣние отъ градѣтъ ни, имати единъ мѣнастирь свѣтъ Димитриѣ. Този мѣнастирь е туренъ подъ надзирателството на единъ Гъркъ който го е употребилъ кѣту единъ ханъ отъ слѣпотѣята на гражданици.

Охъ Боже цо ли не нѣ набавишъ отъ тѣзи слѣпотѣя!!!—

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Прѣговоритѣ за мирѣтъ върѣхѣтъ много полѣка, и Богъ знай коги ще са поднѣшнѣ опредѣлителнитѣ трактатѣ. Вадего за обѣвѣзанието на армистѣята стана на 15 настоящаго, нъ станало прикаска за едно продължаванѣе което, безъ сѣмѣниѣе, е станало, макаръ и да не намирами за нѣго никакво потвърдѣванѣе въ депешитѣ и по вѣстѣицѣти. Нъ размирицѣти усѣщѣтъ една равна нужда да свѣршѣтъ съсъ тѣзи плачевна борба.

На 14 того стана четвъртѣто засѣданѣе на конференцѣята. Пълномощницѣти сж особно занимавали съсъ финансовитѣ въпроси. Тѣ разпѣскували върху едно пѣмцопрусѣко прѣдложение което клонѣло да тури на Дашемаркѣи заплашаванieto на една сума отъ герцогшинитѣ за да прѣдставѣтъ частѣти си въ дѣйствиѣтелното на данемарското царство.

Ощи не стигало на Данемаркѣи да бѣди само упуостошена, врѣзѣта отѣчѣна съ-

съ данъци за боятъ и разчленена, трѣбува ощи да плати една сума пари на герцогщинити които ѝ земѣтъ.

Тѣй също пристигнува на 1 Октомври и вадето за подновяне на Золверена. Ако Нѣмція и второстепеннитѣ царщини, искатъ да бѣдѣтъ готови на тѣзи епоха, нужно е да са приготвятъ отъ сега баримъ; и ощи дали ще стани тѣй щото тѣхнитѣ желанія и отстапки да не са курориятъ съсъ успѣхъ. Способнитѣ пруски министъръ който знай германскитѣ дворови на прѣстити си, силата и слабостта на сѣки, това дѣто иска единиятъ и олова което обезбразителна другиятъ държи, както казуватъ, високитѣ драгей на сичкити, и имъ тура въ размѣна на своитѣ добри съдилишни термини, отстапкити които улѣсняватъ най-добъръ пѣговити честолюбиви напѣренія върху герцогщинити и върху Германиа. На Нѣмція той обрича влѣзуванieto въ Золверена и подпорката на пруското посредствіе за да са поправятъ нѣкои членови на трактатъ за търговията сключенъ съсъ Франція, съсъ нарочно условие чи, далечъ да тури на сръща запретиелнитѣ си гласъ за присъединяванieto на герцогщинити отъ Прусія, та ще улѣсни напротивъ съсъ сичкото си влѣние попълненieto на проектити му.

Каквото и да излѣзи отъ опредѣлителното слѣдствіе на тѣзи прѣговори, нѣй можимъ да извѣстимъ, чи конференцити за гюмрюцити между Прусія и Австріа ще са държатъ на Прага, въ Боеміа; въ телеграфътъ който донеси тѣзи новина, не ни казува кога ще са отворятъ тѣзи конференции.

Четертѣ царщини които са надѣватъ да влѣзатъ въ пазвата на гюмрюшкото съединение турено върху нови основи, сж: Виртембергъ, Баварія, Хесса и хаската герцогщина.

Работити въ Тюнисъ са заплитатъ отъ една нова случка. Тюнискити Зоави, яничерски сой, повѣрени за тѣлопазители на Беятъ, нападнаха живелището на испанскитѣ консулъ и ся испитаха да го убиратъ. Беятъ испиди отъ градътъ тѣзи страшни всийници, нѣ, испанскитѣ консулъ, незадоволенъ отъ това малко удовлетворение, са отправилъ до дворътъ си, и искалъ поправление.

Нѣкой вѣстници белѣжатъ за нови сръщанія между царскити войски и разбойническити чети въ укрупнето на Потенца. На 9 (н. к.) единъ бой станалъ противъ четата Мазими, който изгубилъ много хора и петъ коня.

Отъ нѣколко врѣме, л'Епоха отъ Мадридъ, опровергаваша формално слухътъ за едно министерско промѣнение или за нѣкакво-си поправение въ испанскитѣ кабинетъ.

Една депеша отъ Мадридъ ни извѣстива днесъ чи сичкити министри, подиръ съвѣтътъ който станалъ на 12 (н. к.) рѣшили да дадѣтъ оставкити си, и чи прѣдседателятъ на съвѣтътъ отишалъ да извѣсти това рѣшеніе на царицата.

Ни са знай ощи ако царицата ще приѣми това рѣшеніе на министрити.

Депешитѣ отъ Америка които донеси Азіа извѣстиватъ чи събранieto отъ Хи-

каго избрало за кандидатъ на демократити за прѣдседателството на Съединенити съверски царщини, Макъ-Клеланъ, и за кандидатъ на подирѣдседателството Г. Панлетонъ, охійски прѣдставителъ.

Воинскити операции въ Америка загубили малко важността си; нѣтъ слѣдуватъ пакъ съсъ дѣятливостъ. Едно сражение станало на 28 (н. к.) близо до Велдонъ-Стационъ. Конфедератити си привзели пакъ желѣзнитѣ пѣтъ отъ една широчина на четири мили. Тримили сж ощи въ рѣцѣти на Гранта.

Казуваъ чи адмиралътъ Ферарутъ привзель калето Морганъ. Трѣбуваши да ся падяватъ. Блокустъ на Мобила ще бѣди отъ сега нататѣкъ малко по тѣсень. Хортува са чи едно тѣло отъ четири хиляди конфедерати отивало кадѣто Мобила и било достигнало чакъ до Грантъ-Грасъ.

Новинити отъ Перу извѣстиватъ чи хорското влѣние са уголѣмявало сръщу Испанія въ тѣзи страна. Министерството което са обличявало че било много ограничено, дало оставката си, и чи по слѣдствіе на това единъ новъ кабинетъ са направилъ.

Щѣли да упорствува да иска щато Испанцити давѣриятъ островити Кинхасъ преди да влѣзатъ въ прѣговори за да турятъ край на сплѣтенieto? Казуваъ чи Испанія е готова да повѣрни тѣзи острови кѣту току стани едно спокоженіе.

Въстанието на мохаметанскити населѣнія въ Кина, познати подъ име Ду н г а н е с ъ са развива отъ день на день повече, и наймного въ провинціята на Касхаръ. Вижда са чи мѣстнитѣ началства на провинціята Или въ западна Кина, нѣматъ доволни сръдства за да записатъ това въстание.

Въ Японія кавгата слѣдува ощи помежду Англизити и японското правителство.

СЪБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— По царска заповѣдъ: Хаджи Тахиръ ефенди напреденъ управителъ на царската типографія, са наименоува членъ отъ съвѣтътъ на общенародното просвѣщение и надзирателъ на училището Руждѣ въ столицната.

— Миналитѣ четвъртъкъ, генералъ Игнатіевъ, придруженъ съсъ пѣрвиятъ драгоманинъ на руското посолство, направилъ едно посещение на патрицити александрийски антиохійски и іеросалимски.

— Миналата сѣбота са завърна отъ Александрия Н. П. Кіамилъ-бей вводящъ на посланицити и капукѣя на египетскитѣ подкралъ.

— По случая на сключаванieto на трактатъ за търговията между Високата-Порта и Долнитѣ царщини, Н. П. В. Султанътъ благоизволил да даде ординътъ си Меджидѣ на слѣдующити неслалдски чиновници:

Нишанити отъ първи класъ: — на министъръ на финанцити; на напѣршиятъ министъръ на външнитѣ работи.

Нишанити отъ втори класъ: — на главатаръ на външната кореспонденція, на управникъ на министерството на финанцити; на съвѣтникъ при цареграшкото посолство.

Нишанити отъ трети класъ: — на реферандоръ при министерството на финанцити; на вториятъ драгоманинъ и канцеларъ въ царградъ.

Нишанити отъ пети класъ: — на третиятъ драгоманинъ и подъ-консулъ въ цариградъ.

— Миналата недѣля, Н. П. В. Султанътъ отиди за Измидъ съсъ вапорътъ си Талиа. Т. Т.

В. В. голѣмиятъ везиръ, министъръ на външнитѣ работи, прѣдседателятъ на съвѣтътъ на правосѣдieto, и Т. Т. П. П. капетанъ-паша и юлююрътъ отъ Топъ-хането, придружиха Н. П. В.

Н. П. В. Султанътъ благоизволил да даде нишанити отъ втори класъ на ординътъ си Османіе на Османъ паша главенъ управителъ на Босна и Херцеговина и на Джеветъ ефенди царски комисаръ въ тѣзи провинція.

— Миналата сѣбота, Хюси-паша, главенъ управителъ на Румели, има честь да са приѣми въ ауденціята отъ Н. П. В. Султанътъ. Н. П. слѣдъ кѣту направилъ визитити си на Високата Порта, отиди за Салоникъ съсъ вапорътъ Брусъ.

— Миналата недѣля, патрицити александрийски, антиохійски и іерусалимски и архіепископъ отъ свѣта Синая, направиха една визита на генералъ Игнатіева. Въ петѣкъ Н. П. приѣ визитата на вселенскитѣ патриархъ.

— Н. П. В. Султанътъ благоизволил да даде нишанити отъ третій класъ отъ ординътъ си Османіе на пѣрвиятъ драгоманинъ на француското посолство въ цариградъ.

Писаатъ ни отъ Манастиръ: — Отъ сътворенieto на тоя свѣтъ, та до нашити дни, ако исчислимъ на цѣло колко народи е имало; на послѣ какъ и на какво състояние были, и коначатъ каковъ имъ е бѣлъ, нема по безчестно състояние и коначъ, каквото сме мы Болгарете. — Едомлянитѣ, Моавитянитѣ, Амонянитѣ, Хананеянитѣ, Финикіянитѣ и Кархидонянитѣ, ако и подпаднаха подъ различни скиптры, но народността, верослуженieto и языкатъ никой неймъ е гонилъ. Римлянитѣ господствувае надъ най-благоразумната вселенная, но никому лѣсно не гонили. Вандалитѣ до гдѣ превтасале все опустошили, но языкъ и върослуженіе не су гониле. Униитѣ подъ Хагана и Тотила, и Чингисхановцитѣ, биле побѣждавали и завоевавали земи, а не языкъ. И така нѣма ни единъ народъ да е пострадалъ отъ народността си. Мы Болгарете който сме отъ всички а не отъ мало въкове, народъ и не изродъ, до тамъ сме пристигнале, що не сж пристигнале циганитѣ. Отъ единъ никакво содомски грчки народъ и грчки епископи, сме дошли до такво състояние, до кое може да се рече, како да немаме ни Богъ ни на сме сотворѣ божи. Жалимсе! Аммо!

Моисей молил е Бога да го избрише отъ книгата животна, ако не са написани вътре народатъ братіята му Іудей; Павелъ соудъ избралъ, не е благодаренъ да иде надъ третото небо, колкото е благодаренъ да се спаси весь Израилъ; Ходръ Атински, смъртъ приѣмалъ за народатъ си; Нума Помбилий постуилъ по законатъ на Нимфа Егеріа, за благополучieto на Римлянитѣ; Анкуртъ и Соломъ, показали велики примѣри на народатъ си. Най послѣ да скратимъ тужбата си: всички народи иматъ си свои примѣры отъ родолюбивы мужіе, а мы Болгарете си имаме полна завистъ, полно несогласіе, только единъ другъ хуляние и шеганъ, а най послѣ кой въ глосъ кой въ търнъ. Боже Іилинъ! Аммо! и за насъ буди законодавецъ!

Мы Болгарете сме една овца безъ пастыря а много волцы, много зверіе. — Незнамъ како да пасемъ и на какво мѣсто злочно, и на каква вода покойна? въ всички злакове, видимъ отрови; а водите потопны; увы!

— Вѣра пристигна въ столицната князь Мюрадъ и фамиліята му.

— Нѣкой отъ външнитѣ ни настоятели ни блѣсятъ чи не приѣмали редовно въстанциити. Ние извѣстива на оня които крадатъ въстници да не постъжуватъ веки тѣй защото що земъ имъ строгъ мѣ рѣи.